

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 624. An & qualiter ingressuris, aut jam ingressis religionem prohibitum sit, aut permissum testari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

Covar. *inc. cum in officiis. num. 2.* Barbof. *ibid. n. 3.* Nav. *l. c. q. 1. monit. 26. § 43.* Pirh. *h. t. num. 33.* Reiffenst. *num. 327.* testantes de communiter recepta contra Garciam. *de benef. p. 2. c. 1. n. 2.* quamvis tamen etiam teste Laym. *l. c. th. 127.* Pirh. *h. t. n. 33.* in quibusdam Ecclesiis fervetur contrarium, ita ut per parsimoniam collecta, neque ab intestato, neque per testamentum transeant ad hæredes, sed maneat apud Ecclesias. Idem dicendum de iis, quæ offeruntur Clericis tanquam vitæ stipendium, quia Missas celebrant & officia divina decantant vel cantantibus assistunt. quæque acquirunt ex funeralibus exequiis defunctorum, & Capellaniis ad nutum amovilibus &, de quo magis dubitari poterat, de distributionibus quotidianis; eò quòd hæ videantur acquiri titulo Ecclesiæ seu ratione beneficii, & desumantur ex iisdem bonis, ex quibus redditus beneficii, tanquam portiones ex iis detractæ; non tamen dantur beneficii fructus; sed principaliter ut merces seu stipendium præstiti laboris & ministerii, adeòque induit personæ, non Ecclesiæ. unde poterit de iis pro libitu disponere tam inter vivos, quam mortis causâ & per ultimam voluntatem. ac ita, etiam in specie de distributionibus, docent Abb. *inc. cum in officiis. h. t. n. 7.* Covar. *ibid. n. 4.* Clar. *l. c. q. 27. n. 10.* dicens sic servari in praxi. Laym. Pirh. *ll. cit.* & alii apud Barbof. *in c. cum in officiis.* contra Nicol. de Ubaldis. Nav. Tanner. Quin & poterunt de ipsis beneficii fructibus superfluis in aliquibus casibus testari in quoscunque usus, eaque relinquere confanguineis, ut dum ex patrimonialibus, vel etiam ex redditibus beneficii, quos pro ratione statûs absumere potuissent, aliquid in utilitatem Ecclesiæ impenderunt, detrahendo tantundem ex redditibus beneficii residuis. *c. si quis. 12. q. 2. c. si Episcopus. 12. q. 5.* Abb. *l. c. n. 4.* Nav. *tr. de reitib. Eccl. q. 3. monit. 4.* Laym. *l. c. th. 126.* Pirh. *n. 34.* cum tunc testentur virtualiter & æquivalenter de bonis patrimonialibus. Idem est, dum ex iis de bonis impenderunt in causas pias. *cit. c. si quis. Abb. l. c. n. 30.* Molin. *d. 147.* Nav. Pirh. *ll. cit.* Item, ut cum gl. *inc. conquirente de cler. non resid. v. sufficientia.* Laym. *l. c. Pirh. n. 35.* Arg. *c. de multa. de præb. in fine.* si non quidem ex patrimonialibus, sed ex proprio labore, doctrina, consiliis præstitis Ecclesiæ, ut inde de ea bene meriti censeantur, acquisitis testari possunt. Quin & absolutè ex bonis intuitu Ecclesiæ acquisitis beneficiarii, sive administrationem habeant, sive non, facere possunt moderatas elemosynas & donationes remuneratorias erga bene meritos de Ecclesia vel beneficio. Pirh. *n. 37.* juxta *c. relatum. § c. ad hæc. t.* De cæterò decedente rectore vel beneficiario, qui curam aut administrationem alicujus Ecclesiæ, Capellæ, Altaris habuit, bona ab eo intuitu Ecclesiæ acquisita relicta ad successorem in administratione eadem devolvuntur à quo impendenda, non pro libitu, sed in bonum ejusdem Ecclesiæ vel Capellæ. vel si nullam administrationem habuit, sed simplicem præbendam in Ecclesia Collegiata, dicta bona ab eo relicta devolvuntur, non ad successorem in beneficio sed ad Capitulum, utpote cui jura & administratio bonorum capitularium est commissa, ut ea vel distribuatur inter cæteros præbendatos; vel in communi massa seu corpore pro futuris necessitatibus reservet. Pirh. *n. 36.* Arg. *c. cum in officiis. h. t.* ex quo etiam *num. 38.* notandum, quòd, dum quis habuit plura beneficia in diversis Ecclesiis, bona illa sint dividenda inter illas Ecclesias, vel successores; ita ut plus ex illis perveniat ad illam Ecclesiam, à qua plus reddituum accepit juxta

c. relatum. h. t. in fine. & gl. *ibi fin. junctâ gl. marg. lit. D.* nisi fortè constet vel colligi possit, bona illa relicta profecta tantum ab una illarum Ecclesiarum. Notandum quoque cum eodem, Jure Pontificio posteriore statutum, ut bona acquisita occasione Ecclesiæ post mortem eorum relicta tanquam spolia cedant Sedi seu Camera Apostolica. de quo videri possunt Navar. *tr. de spoliis Clericor. & Tulch. v. spolia Clericorum.*

Quæst. 624. An & qualiter ingressus aut jam ingressis Religionem prohibetur sit vel permissum testari.

I. Resp. Primò: potest quis ante ingressum in religionem postquam resolvit in eam ingredi, seu contemplatione ipsius ingressus, modò aliàs habilis sit ad testandum, liberè testari, & per aliam ultimam voluntatem disponere de bonis suis, est omnino communis; quia sunt simpliciter sui juris & domini suorum bonorum non secus ac alii, qui nunquam de religione ingredienda cogitant; dum nullibi in jure ratione propositi eam ingrediendi iis adempta sit facultas illa sit liberè disponendi. Quin & addit Clar. *§. testamentum. q. 28. n. 3.* etiam minorem vel prodigum ingrediendi religionem non egere autoritate curatoris, si quem habet, in ordine ad testandum, pro quo citat Jo. And. *in c. in præsentia. de probat. & Abb. ibid. n. 54.* addita ratione; quòd in spiritualibus non attendatur autoritas patris vel curatoris. An autem & qualiter testamentum factum ante ingressum religionis per ingressum illum rumpatur, dicitur inferius.

2. Resp. Secundò: potest quoque quis jam actu ingressus novitiatum tempore illius liberè testari absque omni licentia superioris non secus ac alii laici permanentes in sæculo; cum & illi libertatem suam & dominium quò ad hoc per illum ingressum non amiserint, nullo adhuc voto obedientiæ aut paupertatis emissio. Covar. *in c. 2. h. t. n. 5.* Nav. *comment. 2. de Regular. num. 49.* Clar. *l. c. num. 2.* Molin. *§ 7. § 7. tract. 2. d. 139. num. 8.* Sanch. *L. 7. mor. c. 3. num. 3.* Pirh. *h. t. num. 53.* cum communi. Arg. *Auth. nunc autem. c. de Episc. & Cler. & c. si qua mulier. §. fin. caus. 19. q. 3.* *Auth. ingressi. c. de SS. Eccl.* Dum hi textus loquuntur de ingressu irrevocabili secuta professione. An verò id possint novitii absque solennitatibus requisitis à Jure Civili in terris Imperii pro testamentis factis ad causas profanas, non est extra controversiam. Affirmat Clar. *cit. num. 2.* citatis pro hoc Bartol. & Decio, argumento ducto à militibus armate militiæ proxime accingendis, qui pro cinctis habentur. Contrarium tamen probabilius tuetur. Pirh. *num. 54.* Nav. *l. c. num. 52.* Sanch. *L. 3. c. 3. num. 18. § 20.* ex aliis apud illum; eò quòd nullibi in jure reperitur tale privilegium concessum novitiis, & argumentum ductum à militia seculari ad novitium non valeat, cum is non nisi post professionem propriè sit miles cœlestis militiæ; etsi in hoc puncto proximè cingendus haberetur pro cincto, Novitius haberetur pro professo, & consequenter testari non posset. De cæterò hæc facultas pro quocunque tempore Novitiatûs testandi non eripitur Novitiis per Tridentinum. *sess. 25. cap. 16. de regular.* dum ibi statuitur, ut renunciatio etiam jurata ab iis facta in favorem cujuscunque causæ, etiam piæ, sine licentia Episcopi ejusve Vicarii ante duos menses proximos professioni sit irrita & nullius

nullius effectus; cum ibi solum sit sermo de dispositione illorum facta ab iis inter vivos absque dicta solennitate; idque, ne Novitii per tales dispositiones, si valida forent, privati bonis suis, cogerentur manere in religione, amissa ob talem privationem facultate redeundi ad saculum; qua ratio in factioe testamenti locum non habet; cum illud non sortiatur effectum ante novitii mortem naturalem vel civilem, qualis est professio, sed semper revocari possit. ita Nav. *l. c. n. 51.* Zoës. *h. t. n. 17.* Pirh. *n. 55.* Reiffenst. *n. 362.*

3. Resp. Tertio: Prælati Ordinum Religiosorum alique eorum professi incapaces sunt testamenti condendi; quia per votum obedientiæ omni libertate disponendi de suis, & per votum paupertatis omni dominio rerum suarum, & consequenter facultate testandi (cum, qui dominium rei non habet, etiam de ea testandi facultatem non habeat, dum testatio est actus domini) privati existunt. ita juxta *Aurb. ingressi. c. de ff. Eccles.* qua canonizata est per *Can. quia ingredientibus. 19. q. 3.* Clar. *l. c. num. 7.* Nav. *l. c. num. 44.* Sanch. *l. c. n. 8. num. 2.* Pirh. *num. 45.* cum communi.

4. Extenditur responsio primo ad tacite professos, ad qualem professionem tacitam inducendam olim sufficiebat susceptio Prælatuæ post ingressum per annum gestæ, etiam habitu Prælatorum non assumpto. Arg. *cit. c. quia ingredientibus.* Fagn. *ibid. num. 28.* Jo-And. *n. 3.* Pirh. *n. 46.* cui tamen ob stare videtur, quod jure novo. *c. nullus. de elect. in 6.* professio expressa requiratur, ut ad Abbatiam vel Prælatuam quis eligi possit. Extenditur secundo, ita ut etiam ad causas pias, utpote in quibus eadem militatio prohibitionis, testari nequeant. Molin. *l. c. d. 141. num. 1.* Sanch. *l. c. n. 3.* Barbof. *in e. 2. h. t. num. 5.* Pirh. *n. 47.* Reiffenst. *num. 353.* imò ne quidem cum licentia cujuscunque Prælati Papæ inferioris, utpote qui nec ipsi sine licentia Papæ id facere possunt. Molin. *l. c. num. 9.* Sanch. *l. c. num. 5.* Nav. *l. c. num. 44.* Rodriq. *Tom. 3. qq. regul. q. 69. a. 2.* Less. *de just. L. 2. c. 19. num. 4.* Pirh. *l. c.* Extenditur tertio, ut professus, etiam cum licentia superioris, nequeat facere codicillos; cum, qui de jure testari nequit, nequeat etiam facere codicillos. Nav. *l. c.* Sanch. *l. c. num. 9.* Pirh. *num. 46.* neque etiam donare causâ mortis ex eodem principio. Pirh. *l. c.* citatis Nav. *L. 2. cons. 2. num. 3.* Rodriq. *l. c. Tom. 2. q. 48. num. 7.* nisi fortè donatio causâ mortis sit modica, ad quam dare licentiam potest superior; cum magis ad naturam donationis inter vivos accedat; uti & datam revocare potest ante mortem professi, Sanch. *l. c. n. 11.* Barbof. *l. c. num. 8.* Laym. *L. 3. tr. 5. c. 3. num. 5.* Pirh. *l. c.* Excipitur tamen primo, qui religionem professus, in saculo liberos reliquit, etsi ante professionem de bonis suis illis non providit, potest post eam dividere inter eos bona legitima nulli diminutâ, & retenta monasterio saltem portione filiali juxta *c. si qua mulier. 19. q. 3.* qui textus licet ex jure civili *Aurb. si qua mulier. c. de ff. Eccles.* & *Novell. 123. c. 38.* translatus in decretum, vim tamen & auctoritatem Juris Ecclesiastici ex Ecclesiæ usu & Pontificum approbatione saltem tacita accipit ut Barbof. in cit. can. Si qua mulier. citatis aliis. Etsi autem hanc bonorum divisionem testamentum dicat Clar. §. *testamentum. q. 28. num. 8.* dum ibi ait: potest professus in monasterio capaci bonorum immobilium testari inter liberos juxta *Aurb. si qua mulier.* uti idem dicit. Muller. in *ff. qui testam. fac. th. 7. lit. 1.* ubi: Monachi inter liberos, quos ha-

R. P. Leur. *Jur. Can. Lib. III.*

bet, antequam monasterium ingrediatur, licet facere testamentum inter liberos filiali portione Monasterio relicta per Auth. Si qua mulier. Licet etiam eam supplere vicem testamenti fateatur Wiestn. *h. t. num. 25.* Negat tamen is, habere eam vim testamenti; sed melius vocari actum administrationis specialiter jure indultum tali professio, ne videantur jura universaliter negantia professio factioem testamenti correctâ. citat pro hoc Less. & Sanch. Verum videtur in hoc miseri non parum questionis de nomine.

5. Resp. Quarto: potest nihilominus professus de licentia Papæ testari, nimirum de rebus aliquibus, quarum administrationem & usum habet, non secus ac eas ex eadem licentia donare potest inter vivos. Covar. *in c. 2. h. t. num. 10.* Nav. *comment. 2. de regular. num. 57.* Molin. *tr. 2. d. 141. num. 9.* Sanch. *l. c. num. 45. & 47.* Less. *L. 2. c. 41. num. 73.* Pirh. *h. t. num. 50.* ubi ait, ad hujus licentiæ concessionem non requiri, ut illi concedatur dominium, & sic cum eo dispensetur in voto paupertatis, sed sufficere, ut ei concedatur libera administratio & usus illarum rerum, cum potestate illas alienandi, etiam per ultimam voluntatem. Facilius autem illam facultatem testandi concedere solet regularibus beneficiariis extra claustrum degentibus, præsertim si Episcopatum vel Cardinalatum obtineant. vel si absque beneficio extra claustra de Superiorum licentia degentes, nihil à monasterio, in quo professi accipiant; sed necessaria alimenta propria industria vel labore, aut ex elemosynis quarant. Quin & intra claustra viventibus assignatâ ex consuetudine illis certâ portione pro victu & vestitu, ita ut, quod ex ea residuum est, sibi fervent, & quod deficit, industria & labore comparent. Difficilius verò & rarius degentibus intra claustra, si alantur ex communibus monasterii bonis, nullamque propriam rerum administrationem habeant. ita Pirh. *l. c.* cum Molin. *l. c. num. 10.* Sanch. *num. 60.* Nav. *num. 58.* Azor. *p. 1. L. 12. c. 9. q. ult.* Potrò hæc facultas expressè ad testandum concedi debet, & concessa, nisi aliud exprimat, extenditur tantum ad causas pias. Less. *l. c. num. 40.* Molin. *num. 14.* Sanch. *num. 51.* Item non nisi ad bona, quæ de facto habet Religiosus, & nequaquam ad ea bona, quæ vi prioris testamenti ante ingressum in religionem alteri, vel per professionem acquisita Monasterio, cum facultas à Principe intelligi non debeat cum præjudicio alterius. Sanch. *num. 55.* Item non extenditur ad faciendos codicillos, aut donandum causâ mortis, cum argumentum à majore ad minus locum non habeat in dispensationibus, utpote stricti juris. Sanch. *num. 53.* Data autem semel hæc licentia est perpetua, neque extinguitur morte concedentis Papæ. Neque etiam per primum actum testandi; sed facere potest testamentum toties, quoties liberit, & prius revocare usque ad mortem. Sanch. *l. c. num. 56.* Pirh. *l. c.*

6. Repugnat tamen induci consuetudine, ut professus citra dictam Papæ licentiam testari possit, ut probabilius tenent Laym. *in c. ult. de consuetud. num. 8.* Rodriq. *Tom. 1. qq. regular. a. 2.* Pirh. *h. t. n. 52.* contra Nav. *comment. 2. de regul. c. 8. n. ult.* eò quod talis consuetudo, supposito voto paupertatis repugnet religioni adeoque ipsi juri naturali. imò videtur involvere contradictionem, ut religiosus professus manentis, liberè & licitè agere possit,

L 11 2

qua

quæ statim religioso repugnant, qualiter ei repugnare liberè & licèt testari ex eo patet, quòd proprietatis, cui Religiosi per votum paupertatis renunciarunt, in eo cõnsistat, quòd quis liberam & independentem à Superiore habeat de bonis temporalibus disponendi facultatem, qualem talis consuetudo tribueret professo. His non obstante, quod dici solet: quod alicui per privilegium à Principe concedi potest, id quoque is per consuetudinem obtinere possit: cum hæc regula solum locum habeat, ubi in subiecto est capacitas. ita ferè Pirh.

7. Resp. Quintò: quod attinet ad Commendatarios & Professos Ordinum Militarium, tam qui contrahere possunt matrimonium, ut Equites S. Jacobi, quàm quibus id permissum non est, ut Equites S. Joannis, possunt testari saltem cum licentia suorum Superiorum de bonis non tantum patrimonialibus, sed & redditibus suæ commendæ in viprivilegiorum concessorum iis desuper à Clemente VII. Innoc. VIII. & indultorum post revocationem Pii V. à Gregor. XIII. juxta pristinam consuetudinem confirmatorum; & quia non ita rigidam vovent paupertatem, sed bona sua retinent, & de iis disponere possunt, ut Abb. *ad rubr. h. t. num. 6.* Sanch. *l. c. num. 28. & 29.* Pirh. *l. c.* vide Castrop. *ir. 16. p. 12. num. 7.* Idem à fortiore dicendum de Eremitis; quia Religiosi non sunt. Sanch. *n. 40.*

8. Resp.: extenditur responso ultra professos ad coadjutores formatos tam temporales quàm spirituales in Societate JESU. ita ut hi testari nequeant; cum per emissionem votorum, etsi simplicium, incapaces redditu domini retinendi & acquirendi bona. Molin. *l. c. d. 139. num. 5.* Sanch. *cit. num. 8. n. 22.* Pirh. *num. 49.* Scholastici verò & Coadjutores nondum formati, etsi per emissam expleto novitiatus biennio tria vota substantialia religionis veri & propria dicti Religiosi effecti juxta Constitutionem Gregor. XIII. quæ incipit: *ascendente.* editam anno 1584. 8. *calend. Junii,* testari tamen de suis bonis, & donationes causâ mortis facere possunt cum licentia suorum Superiorum; cum eorum dominium ob certas causas ad certum tempus retineant, licèt eorum usus & libera seu independens à voluntate Superiorum disponendi facultas illis adempta, ita ut, si citralicentiam Superiorum de iis disponant, peccent graviter contra votum paupertatis; licèt testamentum ab iis citra illam licentiam factum pro valido sustineatur, nulla Constitutione Ecclesiastica id infirmante, & ita tenent Azor. *p. 1. l. 12. c. 11. q. 8.* Sanch. *l. c. num. 25.* Suarez. *Tom. 4. de relig. tr. 10. c. 6. num. 12.* Pirh. 49. Wiestn. *num. 27.* Laym. &c. contra Molin. *l. c. Less. l. 2. c. 4. num. 28.* Neque in hoc æquiparantur pupillis, quorum dispositio facta sine autoritate tutoris est irrita jure positivo civili.

Quest. 625. Aliàs inhabiles sive naturè sive ex lege ad testandum an testari possint ad causas pias.

Resp. Negativè cum Claro. *Loc. mox citand.* Muller. *ad struv. in ff. qui testam. fac. post. th. 23. lit. a.* non enim per posteriora jura, quibus permittitur unicuique relinquere collegiis aut locis piis, quod olim privatis prohibeatur per. *L. 1. c. de SS. Eccles.* habitantur simpliciter ad testandum, qui aliàs ad hoc inhabiles sunt; sed solum, qui aliàs prohibiti testari in favorem collegiorum & locorum piorum, nempe privati, & iis permittitur etiam in favorem illorum relinquere sua. Clar. *§. testamentum. q. 5. num. 1. & 2.* cum gl. *in cit. l. 1.*

v. habeat. & Jaf. *ibid. à num. 12.* dicente communem. Sic itaque pupillus, qui jure communi inhabilis est ad testandum, etiam si pubertati proximus manet intestabilis ad pias causas. Clar. *l. c. n. 3.* cum Abb. *in rubr. de testam. n. 9. in fin.* Bartol. *in cit. l. 1. n. 18.* Alex. *L. 5. conf. 182. n. 2.* Barbat. *L. 1. conf. 58.* & aliis dicentibus communem. Idem dicendum de prodigo, utpote qui in hoc æquiparatur pupillo. Clar. *l. c. n. 4.* cum Bald. *in cit. l. 1. c. de ff. Eccl.* Alex. *l. c. post n. 6.* & aliis, pariter dicentibus communem. Item de damnato ad mortem, Clar. *n. 6.* cum Abb. *l. c. n. 11.* Bartol. *l. c. n. 6.* Alex. *l. c. n. 5.* & communi. Filium familias tamen aliàs intestabilem testari posse ad causas pias, interveniente consensu patris, juxta magis communem. Arg. *c. licèt. de sepult. in 6. junctâ gl. v. judicare.* citatis plurimis, tenet Clar. *l. c. num. 7.* idque, ut Idem. *num. 8.* tam de bonis adventitiis, in quibus patri non quæritur ususfructus, quàm in aliis, in quibus is patri quaritur. Notat tamen Idem *n. 9.* cum Bartol. & Jafone, quod si filius familias in testamento ad pias causas faciat legata aliqua aliis personis, ea nihil valeant; non tamen accrescant pias causæ; sed veniant ad venientes ab intestatò. Verum de his vide dicta sparsim in antecedentibus.

Quest. 626. De quibus testari quis possit.

Resp. Primò in genere: testari quis potest de omnibus bonis & juribus tam activis quàm passivis, quæ nomine hæreditatis comprehenduntur; hæc autem non comprehendit omnia jura, quæ defunctus habebat; siquidem inter ea plura sunt, quæ morte illius intereunt, v. g. ususfructus omniaque privilegia personalia; item omnia, quæ sunt facti, ut possessio. hæc enim in hæredes non transeunt, adeoque de iis quis nequit testari.

Resp. De aliquibus in specie, de quibus fortè dubitari magis poterat. Primò non potest quis testari de re aliena, non enim ea relinquitur potest titulo institutionis. *L. 24. ff. de V. S.* Lauterb. *ad ff. qui testam. fac. post. §. 40.* possunt tamen res alienæ legari, ut Idem *ibid.* uti & quæ pignoris loco obligatæ alteri; ita tamen, ut & hæc tenetur luere & legatario liberas dare. Delben. *de immunit. Eccles. p. 1. c. 8. du. 21. sect. 26. n. 1. & seq.* Verum de his infra, ubi de legatis. Secundò potest quis testari de propriis tam præsentibus quàm futuris in potentia & spè. Lauterb. *l. c.* Tertio: de feudo regulariter testari non potest vasallus; cum res sit aliena, & jus, quod in ea habet vasallus, simile est usufructui, tum etiam, quòd per primam institutionem in eo jus quæsitum habeant alii. Clarus. *§. Feudum q. 40. n. 1.* Socin. Jun. *L. 1. conf. 72. post. n. 40.* dicentes esse regulam communem. Lauterb. *l. c.* juxta *c. 1. de success. feud.* Et supposita hæc regula, quòd vasallus de feudo testari nequit, inde inferitur, quòd etiam legare non possit etiam pro anima. *c. 1. qualis. olim feud. alien. pot. §. donat.* Clar. *l. c. n. 4.* Sed neque legato feudo, debetur ejus æstimatio, pro ut debetur, quando legatur res aliena. Clar. *ibid.* cum Bald. *in cit. §. donare n. 3.* Socin. Jun. *l. c. num. 6.* & communi. Inferitur quoque, quòd pater habens plures filios, non possit uni plus assignare in feudo quàm alteri; cum lege constitutum sit, ut omnes filii æqualiter in feudo succedant. Clar. *num. 5.* cum Zafio *de feud. part. 8. articul. 3. vers. & hanc partem.* multò minus posse totum feudum prælegari uni ex filiis. Clar. *ibid.* cum Alex. Ruiño & aliis. Quòd ipsum sine dubio procedere in feudo